

זמן. אמינות זו, שגם יוצגה בעודם בהמשך על ידי השגריר הטוב ביותר שניתן להעלות על הרעת - הנגיד פרופ' סטנלי פיישר - הינה מרכיב קריטי בהבנת התופעה.

ישראל ב-2007-2008 תעמוד אכן בלחץ תקציבי קשה: החזרה לכשרות וההצטיידות המהירה של הצבא (ואסור לקמץ בה), החזרה לכשרות של כלכלת ואזרחי הצפון אשר לה

דו מוד גורם אחד בעל סמכות. מניסיוני, במבנה האנכי והפונקציונלי שבו בנויה הממשלה אין דרך אחרת לנהל פרויקט כה מורכב הרוש סנכרון של כמעט כל גורמי הממשלה לאורך זמן והתגברות על הביורוקרטיה. בכך גם נוכל להתמודד עם הסוגיה השנייה - שימור האמינות. בריכוז התקציב ביד אחת ובשליטה עליו (ולא הייתי פוסל חקיקה מהירה

והתיאום הבינלאומי. ישראל חייבת להשקיע ולשקם את כלכלת הצפון ולהצטייד מחדש מבחינה צבאית. גם חסידי המאקרו והמשמעת התקציבית ייאלצו להודות בכך. ואולם כדי לבצע זאת ביעילות ולשמור על האמינות, חובה לנקוט בצעדים אלו - גם אם אינם קלים. הכותב הוא מנכ"ל משרד ראש הממשלה לשעבר

יוסי רוזן

תותר לי כמנהל לשנות את דעתי

אני משתייך לקבוצה של אנשים שתפקידיהם מחייבים אותם לקבל החלטות. אותי ואת שכמותי מבקרות רשיות ממשל רבות, דוגמת רשות ניירות ערך ורשות ההגבלים העסקיים. אני גם נשפט על ידי בעלי המניות של החברות שאני עומד בראשן - כל בעלי המניות, ולא רק בעלי השליטה בהן. ציבור המחזיקים במניות שופט אותי מדי יום מסחר בבורסה, ומצביע בכספו, ואתו לא אכזבתי עד כה.

גם העיתונות מבקרת, ואת ביקורתה אנחני מקבלים בהבנה גם אם לא תמיד באהבה - כל עוד היא מרווחת אמת. כל עוד המידע אמיתי, הוגן ומובא בהקשרו.

מאמרו של גיא רולניק ("יוסי רוזן מוכן לשלם 3.5 מיליארד שקל על מחסן", TheMarker, 4.8.06) אינו עומד במבחן העיתונות והוגנות, במבחן העיתונות המרווחת אמת. רולניק כתב כדרכו בסרקוזם, בציניות ובאופן קולח, אבל כשל במבחן העיקרי - מבחן דיווח האמת כולה. רולניק דיווח חצי אמת, שהיא במקרה זה גרועה מאי אמת. הציטוט במאמר של רולניק חלקי, ולכן מטעה.

מה אמרתי בעבר? אמרתי - ורולניק ציטט - שבית הזיקוק לא יוכל לעמוד כחיי דה עצמאית. אמרתי, ורולניק ציטט, שבית הזיקוק היה הופך מזמן למחסן על פי כל היגיון כלכלי בריא. אבל גם אמרתי, ורולניק לא ציטט, שרכישת בית הזיקוק באשדוד טובה רק לחברות הדלק ולא למשק, וכי לא צפוי שיבואו משקיעים שאינם חברות דלק כדי להתמודד על רכישת בית הזיקוק. אני שב ואומר גם היום כי פיצול בז'ן הוא

משגה למשק, וכי אין ערך לבית הזיקוק באשר דוד העומד בפני עצמו והמופעל על ידי חברה שלא עוסקת במכירת דלקים. יתרה מזאת: אני עדיין סבור, ונוכח הלחימה בצפון על השלכר תיה שחשפו את הכטן הרכה של המתקנים האסטרטגיים בצפון אף מחוזק ברעתי, שעדיף היה לבז'ן להישאר מאוחדת. ולא להתפצל. אמרתי זאת אז מנקודת ראות של בעלים משך תפים בבז'ן, ואני אומר זאת היום גם כאזרח

אנשי עסקים, או במדויק יותר - בעלי תפקידים הנדרשים לקבל החלטות עסקיות דינמיות בהתאם למציאות משתנה, ייכשלו בתפקידם אם יתקבעו בעמדותיהם

המדינה. אלא שהמדינה החליטה אחרת. מהות העסקה של החברה לישראל עם פז - אם אכן תצא לפועל - אינה רכישת בית זיקוק אשדוד בפני עצמו. עובדה היא שהחברת לישראל לא התמודדה על רכישת בית הזיקוק, ובכך היתה נאמנה לגישתה כפי שהצגתי אותה בדברי אז. מטרת העסקה, שלגביה החל מו"מ בין החברה לישראל לפז, היא רכישת חלק מפז ולא רכישת בית זיקוק, קרי, רכישת חלק

ממערכת שיהיה בה בין היתר, סחר בדלקים, יכולת יבוא ויצוא, יכולת שיווק, וגם ובנוסף מערכת זיקוק.

אם החברה לישראל תשקיע בפז, ינבע הדבר מן הרצון שפז תשמש מנוף לפעילות בינלאומית בתחומי הזיקוק והאנרגיה. אמרתי, וחזרתי ואמרתי, שבסופו של דבר רק חברות הדלק יתמודדו על רכישת בית הזיקוק - זו עובדה. צדקתי. יסביר נא מר רולניק לקוראיו מדוע לא התחרו במכרז חברות שאינן חברות דלק ישראליות? היכן כל הכותרות והכתבות על חברות אנרגיה בינלאומיות המתכוונות להתחרות על אשדוד? האם גיא רולניק זוכר את הנסיעות של המוכרים למרסקווה, ניו יורק ולונדון כדי לעניין משקיעים ברכישת בית הזיקוק? האם הם הגיעו?

ומלה כללית יותר במישור התיאורטי: גם אם לא הייתי אומר את אותה תוספת שרולניק החסיר במאמרו והוא היה "תופס" אותי בקל"קלתי, שאמרתי פעם דבר אחד ואחרי זמן שיניתי את דעתי, מה אז? האם רולניק מצפה כעורך כלכלי בכיר ומשפיע שאנשי עסקים "יתאבנו" בעמדותיהם ולא יתמודדו עם שינויים בסביבה הכלכלית? האם אנליסט שהמליץ לא להחזיק במניה מסוימת ימלא את תפקידו אם ידבק בעמדתו, גם כשהנסיבות הכלכליות המשתנות מחייבות דווקא את החדקת אותה מניה? אנשי עסקים, או במדויק יותר - בעלי תפקידים הנדרשים לקבל החלטות עסקיות דינמיות בהתאם למציאות משתנה, ייכשלו בתפקידם אם יתקבעו בעמדותיהם.

הכותב הוא מנכ"ל החברה לישראל